

Spodbuda Duh Assisija

(27. v mesecu) za november 2019

+++

Pesem: Molim te ponižno

Kratko premišljevanje Božje besede:

»Ko pride Sin človekov v svojem veličastvu in vsi angeli z njim, takrat bo sédel na prestol svojega veličastva. Pred njim bodo zbrani vsi narodi in ločil bo ene od drugih, kakor pastir loči ovce od kozlov. Ovce bo postavil na svojo desnico, kozle pa na levico. Tedaj bo kralj rekel tistim, ki bodo na desnici: ›Pridite, blagoslovljeni mojega Očeta! Prejmite v posest kraljestvo, ki vam je pripravljeno od začetka sveta! Kajti lačen sem bil in ste mi dali jesti, žejen sem bil in ste mi dali piti, tujec sem bil in ste me sprejeli, nag sem bil in ste me oblekli, bolan sem bil in ste me obiskali, v ječi sem bil in ste prišli k meni.‹ Tedaj mu bodo pravični odgovorili: ›Gospod, kdaj smo te videli lačnega in te nasitili ali žejnega in ti dali piti? Kdaj smo te videli tujca in te sprejeli ali nagega in te oblekli? Kdaj smo te videli bolnega ali v ječi in smo prišli k tebi?‹ Kralj jim bo odgovoril: ›Resnično, povem vam: Kar koli ste storili enemu od teh mojih najmanjših bratov, ste meni storili.‹ (Mt 25, 31-40)

Pesem: Dva novčiča

Za mir v svetu skupaj molimo desetko rožnega venca s skrivnostjo:
ki je v nebes šel.

Sklepna molitev:

Brezmadežni

Devica sveta in Brezmadežna,
nate, ki si čast našega ljudstva
in skrbna varuhinja našega mesta,
se obračamo z zaupanjem in ljubeznijo.

Ti si vsa lepa, o Marija!
V tebi ni greha.

Prebudi v nas vseh obnovljeno željo po svetosti:
naj v naših besedah zasveti sijaj resnice,
v naših dejanjih odmeva pesem dejavne ljubezni,
v našem telesu in v našem srcu naj prebivata čistost in nedolžnost,
naj se v našem življenju udejanji vsa lepota evangelija.

Ti si vsa lepa, o Marija!
Božja Beseda je v tebi postala meso.

Pomagaj nam ostati v pozornem poslušanju Gospodovega glasu:
naj ob kliku revnih nikoli ne ostanemo ravnodušni,
naj nas trpljenje bolnikov in tistih, ki so pomoči potrebni ne najde raztresenih,
naj nas ganeta osamljenost ostarelih ter krhkost otrok,
naj bo vsako človeško bitje od vseh nas vedno ljubljeno in spoštovano.

Ti si vsa lepa, o Marija!
V tebi je polnost veselja blaženega življenja z Bogom.

Stôri, da ne izgubimo pomena naše zemeljske poti:
da bo nežna luč vere razsvetljevala naše dni,
da bo tolažeča moč upanja usmerjala naše korake,
da bo nalezljiva toplota ljubezni poživiljala naše srce,
in bodo oči vseh nas ostale zazrte tja, v Boga, kjer je pravo veselje.

Ti si vsa lepa, o Marija!
Poslušaj našo molitev, usliši našo prošnjo:
naj bo v nas po Jezusu lepota usmiljenje Božje ljubezni,
naj ta božanska lepota reši nas, naše mesto in ves svet. Amen.

(papež Frančišek)

Pesem: Pričeval ljubezen bom

+++

Priloga pesmi:

MOLIM TE PONIŽNO

Molim te ponižno, skriti Bog nebes,
ki v podobi kruha tajno bivaš res.
Glej, srce ti svoje čisto izročim,
saj pri misli nate v té se ves vtopim.

Moti se na tebi tip, okus, oko,
a kar v veri slišim, verujem trdno.
Vse je res, karkoli Božji Sin uči,
in resnice od njegove večje ni.

Skrit si bil na križu kakor Bog samo,
tu še kot človeka te ne zre oko.
Vendar Bog in človek tukaj si navzoč,
prosim, kar je prosil ropar zdihujoč.

Tvojih ran ne gledam kot Tomaž nekdanj,
vendar, da si Bog moj, to spoznam sedaj.
Vedno bolj in bolj mi vero utrjuj,
upanje, ljubezen v srcu pomnožuj.

O spomin, ki kažeš smrt Gospodovo,
živi kruh, življenje daješ milostno:
naj živim od tebe, milostno mi daj,
in sladkost naj tvojo čutim vekomaj.

Daj krvi mi svoje, Jezus pelikan,
usmiljen me očisti mojih grehov, ran;
saj premore ena sama kapljica
zemljo vso oprati grehov madeža.

Jezus, ki te gledam skritega sedaj,
želje hrepeneče mi izpolni kdaj:
v raju mi odgrni mili svoj obraz,
srečen naj te v slavi gledam večni čas.

DVA NOVČIČA

K tempeljski zakladnici
revna žena, glej, hiti.
V roki nosi svoj zaklad,
vse, kar ima: samo dva novčiča.

Neprijetno ji je tam,
med bogatimi ljudmi,
ki prinašajo svoj dar,
ona pa: samo dva novčiča.

Nihče je opazil ni,
ko je vrgla svoj drobiž
in se izgubila sta sredi zlata
njena dva novčiča.

*Jezus pa gleda vse to, dobro ve, da ni važno zlato.
Jezus vidi v srce in učencem pove:
Vdova je vrgla največ, saj je dala vse, kar ima,
pa čeprav sta bila: samo dva novčiča.*

Zdaj pa se zamislimo,
koliko mi dajemo
za sestradane ljudi,
ki nimajo niti dva novčiča.

Dostikrat zapravljamo,
a pri tem pozabljamo
na nesrečne množice,
ki čakajo naša dva novčiča.

Dva drobna novčiča brez vrednosti obtožujeta nas,
nam sprašujeta vest skoraj dva tisoč let.
Pravi kristjan naj posnema Boga in deli iz srca,
pa čeprav sam ima: samo dva novčiča.

PRIČEVAL LJUBEZEN BOM

Vsi odtenki mavrice, vsi glasovi, kar jih je.
Vsake sanje, ki prav drzno, drzno iščejo izvor
ljubezni le. Vsaka črka vsake zgodbe, vsaka zvezda
iz neba vsak kotiček tega stvarstva,
Ljubezni priča je.

***Kakor dolgo bom živel, pričeval Ljubezen bom,
priča Zanj bom v tišini, ko beseda ni dovolj.
Z vsakim dihom, ki ga imam, hvalo bom Gospodu
dal.
Kakor dolgo bom živel, pričeval Ljubezen bom.***

Gore, hribi in doline, reke, morje, jezera.
Vsaka dlan, ki sega k Tebi, k Tebi, da svoj mir bi ti
ponudila. Vsako skromno, dobro delo, vsak korak,
ki vodi me, vsako upanje v srcu Ljubezni priča je.

***Kakor dolgo bom živel, pričeval Ljubezen bom,
priča Zanj bom v tišini, ko beseda ni dovolj.
Z vsakim dihom, ki ga imam, hvalo bom Gospodu
dal. Kakor dolgo bom živel, pričeval Ljubezen bom***